

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 7 Μαΐου 2024
(OR. en)

9736/24

COHAFA 32
COJUR 49
COHOM 106

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Με ημερομηνία: 7 Μαΐου 2024

Αποδέκτης: Προς τις αντιπροσωπείες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 9010/24 + COR 1

Θέμα: Προστασία σε περιστάσεις ανθρωπιστικής κρίσης
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (7 Μαΐου 2024)

Επισυνάπτονται στο παράρτημα για τις αντιπροσωπείες τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία σε περιστάσεις ανθρωπιστικής κρίσης, τα οποία εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο κατά την 4021η σύνοδό του στις 7 Μαΐου 2024.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΕ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

1. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι ο στόχος της ανθρωπιστικής βοήθειας της ΕΕ, όπως ορίζεται στην ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια, είναι «να παρέχεται μια βάσει αναγκών αντίδραση σε έκτακτες καταστάσεις, η οποία θα αποβλέπει στην διάσωση ζωών, στην πρόληψη και ανακούφιση των δεινών των ανθρώπων και στη διαφύλαξη της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας οσάκις παρίσταται ανάγκη και σε περίπτωση που οι κυβερνήσεις και οι τοπικοί φορείς δεν έχουν τις δυνάμεις, την ικανότητα ή τη βούληση για δράση».
2. Το Συμβούλιο εκφράζει την ανησυχία του για την έλλειψη προστασίας των πληγέντων και τους περιορισμούς που αντιμετωπίζουν οι φορείς προστασίας, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και της έλλειψης πρόσβασης. Το Συμβούλιο σημειώνει με βαθιά ανησυχία ότι η χρηματοδότηση για την προστασία δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες προστασίας των πληθυσμών που πλήττονται από ανθρωπιστικές κρίσεις.

A. ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

3. Το Συμβούλιο τονίζει ότι είναι πρωταρχικός ρόλος και ευθύνη των κρατών να προστατεύουν και να εγγυώνται την ασφάλεια και την προστασία των ατόμων. Σε ένοπλες συγκρούσεις, η ευθύνη για την προστασία των αμάχων επεκτείνεται σε όλα τα αντιμαχόμενα μέρη. Επιπλέον, όλα τα κράτη έχουν την υποχρέωση να σέβονται το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο σε όλες τις περιστάσεις και να διασφαλίζουν την τήρησή του. Τα κράτη έχουν νομικές ευθύνες για την τήρηση σχετικών διατάξεων του διεθνούς δικαίου που προστατεύουν τους πληγέντες, όπως το διεθνές δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το διεθνές δίκαιο για τους πρόσφυγες.
4. Επιπλέον, το Συμβούλιο αναγνωρίζει τις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει η ΕΕ για την προστασία των ανθρώπων σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης, μεταξύ των οποίων τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για την ανθρωπιστική βοήθεια και το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (2019), για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια (2022), για την έμπρακτη αξιοποίηση της σχέσης μεταξύ ανθρωπιστικής βοήθειας και ανάπτυξης (2017), καθώς και οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τα παιδιά και τις ένοπλες συγκρούσεις και για την προώθηση της συμμόρφωσης προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

5. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει και τονίζει τη σημασία και την αξία της δήλωσης των ανώτατων αξιωματούχων της Μόνιμης Διοργανικής Επιτροπής του ΟΗΕ (IASC) του 2013 σχετικά με τον κεντρικό ρόλο της προστασίας στις ανθρωπιστικές επιχειρήσεις¹. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει επίσης την πολιτική της IASC του 2016 για την προστασία στο πλαίσιο της ανθρωπιστικής δράσης και την ανεξάρτητη επανεξέταση της πολιτικής προστασίας της IASC του 2022. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει τις εντολές στον τομέα της προστασίας και τον ηγετικό ρόλο συγκεκριμένων υπηρεσιών του ΟΗΕ και διεθνών οργανισμών και τις συνακόλουθες ευθύνες τις οποίες υπέχουν και για τις οποίες λογοδοτούν, καθώς και την ύπαρξη ευρέος φάσματος παραγόντων προστασίας, κυρίως των ίδιων των πληγέντων, και τη σημασία του συντονισμού μεταξύ αυτών των παραγόντων.
6. Το Συμβούλιο σημειώνει τον ορισμό της IASC όσον αφορά την προστασία² και τονίζει την ανάγκη για μεγαλύτερη εννοιολογική σαφήνεια, όπως συνιστάται στην επανεξέταση της πολιτικής προστασίας της IASC του 2022. Το Συμβούλιο σημειώνει επίσης τον ορισμό³ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο οποίος περιλαμβάνει σαφέστερη σύνδεση με τις ανθρωπιστικές κρίσεις: «[η προστασία αποσκοπεί στην] αντιμετώπιση της βίας, του εξαναγκασμού, της εσκεμμένης στέρησης και κακοποίησης προσώπων, ομάδων και κοινοτήτων στο πλαίσιο ανθρωπιστικών κρίσεων, σύμφωνα με τις ανθρωπιστικές αρχές του ανθρωπισμού, της ουδετερότητας, της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας και στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου και ιδίως του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων (ΔΑΔ), του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου (ΔΑΔ) και του διεθνούς δικαίου για τους πρόσφυγες.» Ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί με την επιδίωξη τριών ειδικών στόχων:
- Πρόληψη, μείωση, μετριασμός ή/και παύση των απειλών κατά της ασφάλειας, της προστασίας και της αξιοπρέπειας προσώπων, ομάδων και κοινοτήτων που πλήττονται από συνεχιζόμενες, επικείμενες ή μελλοντικές ανθρωπιστικές κρίσεις·

¹ «[Η] προστασία όλων των πληγέντων και όσων διατρέχουν κίνδυνο πρέπει να αποτελεί τη βάση για τη λήψη αποφάσεων και την απόκριση στον ανθρωπιστικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τα εκάστοτε μέρη της σύγκρουσης που είναι κράτη και μη κρατικές οντότητες. Πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο των προσπαθειών μας όσον αφορά την ετοιμότητα και να αποτελεί μέρος των άμεσων δραστηριοτήτων διάσωσης, καθ' όλη τη διάρκεια της ανθρωπιστικής απόκρισης και πέραν αυτής. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσδιορίζεται ποιος, πώς και γιατί βρίσκεται σε κίνδυνο ήδη από την αρχή της κρίσης και μετά το πέρας της, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων ευπαθειών πίσω από τους κινδύνους αυτούς».

² «Όλες οι δραστηριότητες που αποσκοπούν στην εξασφάλιση του πλήρους σεβασμού των δικαιωμάτων του ατόμου σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα των σχετικών διατάξεων δικαίου [ήτοι του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων (ΔΑΔ), του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς δικαίου για τους πρόσφυγες (IRL)]».

³ ΓΔ ECHO, Θεματικό έγγραφο πολιτικής αριθ. 8 – Ανθρωπιστική προστασία: Βελτίωση των αποτελεσμάτων προστασίας με σκοπό τη μείωση των κινδύνων για τους ανθρώπους που πλήττονται από ανθρωπιστικές κρίσεις, 2016, σ. 6.

- Μείωση των ευπαθειών στον τομέα της προστασίας και ενίσχυση των ικανοτήτων στον εν λόγω τομέα των προσώπων, ομάδων και κοινοτήτων που πλήττονται από συνεχιζόμενες, επικείμενες ή μελλοντικές ανθρωπιστικές κρίσεις·
 - Ενίσχυση της ικανότητας του διεθνούς συστήματος ανθρωπιστικής βοήθειας προκειμένου να προωθηθούν η αποδοτικότητα, η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα όσον αφορά τη μείωση των κινδύνων για την προστασία σε συνεχιζόμενες, επικείμενες ή μελλοντικές ανθρωπιστικές κρίσεις.
7. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι ένα μεγάλο φάσμα δραστηριοτήτων μπορεί να εκληφθεί ως προστασία σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης. Το Συμβούλιο σημειώνει τα διαφορετικά αλληλεξαρτώμενα και αλληλοενισχυόμενα επίπεδα δράσης έναντι οποιασδήποτε μορφής κατάχρησης, όπως αναφέρονται στην πολιτική προστασίας της ΔΕΕΣ και χρησιμοποιούνται ως βάση για την κατηγοριοποίηση των δραστηριοτήτων προστασίας από την πολιτική προστασίας της IASC του 2016:
- α) δράση ανταπόκρισης: κάθε δραστηριότητα που αναλαμβάνεται για την αντιμετώπιση αναδυόμενου ή καθιερωμένου προβλήματος προστασίας (κυρίως παραβιάσεις) και η οποία αποσκοπεί στην πρόληψη της επανάληψής του, στον τερματισμό του ή/και στην άμβλυνση των άμεσων επιπτώσεών του·
 - β) διορθωτική δράση: κάθε δραστηριότητα που αναλαμβάνεται για την αποκατάσταση της αξιοπρέπειας των ανθρώπων και τη διασφάλιση κατάλληλων συνθηκών διαβίωσης μετά την κακοποίησή τους·
 - γ) δράση για την οικοδόμηση περιβάλλοντος: κάθε προσπάθεια για τη δημιουργία ή την προώθηση ενός κοινωνικού, πολιτιστικού, θεσμικού και νομικού περιβάλλοντος στο οποίο θα μπορούν να γίνουν σεβαστά τα δικαιώματα των ατόμων.
8. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι η κύρια στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της στον τομέα της προστασίας τείνει επί του παρόντος να επικεντρώνεται σε διορθωτικές δράσεις που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της αξιοπρέπειας των ανθρώπων. Το Συμβούλιο τονίζει την ανάγκη επέκτασης και ενίσχυσης των δράσεων ανταπόκρισης που αποσκοπούν στη μείωση των απειλών και των αναγκών προστασίας σε ανθρωπιστικά πλαίσια. Πράγματι, η μείωση αυτών των κινδύνων δεν είναι μόνο επιτακτική για την πρόληψη του ανθρώπινου πόνου, αλλά και συνιστά τρόπο για τον περιορισμό των αναγκών βοήθειας και για να καταστεί συνεπώς αποτελεσματικότερη η ανθρωπιστική βοήθεια.

9. Το Συμβούλιο τονίζει τη σημασία της ενσωμάτωσης του τομέα της προστασίας. Το Συμβούλιο κατανοεί ότι αυτή η προσέγγιση θα πρέπει να αποτελεί τη βάση κάθε δραστηριότητας που ασκείται από κάθε ανθρωπιστικό παράγοντα, ανεξαρτήτως της ειδικής εμπειρογνωμοσύνης του ανά τομέα, ο οποίος μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στην προστασία των πληγέντων σύμφωνα με την πολιτική προστασίας της IASC του 2016. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει την ευθύνη που φέρουν όλοι οι φορείς να παρέχουν υψηλής ποιότητας και ασφαλή προγραμματισμό και παρακολούθηση, και να διασφαλίζουν τη μεγιστοποίηση του προστατευτικού αντικτύπου της ανθρωπιστικής δράσης. Ενώ η ενσωμάτωση του τομέα της προστασίας αποτελεί τη βάση για κάθε ανθρωπιστική βοήθεια, θα πρέπει επίσης να δοθεί προτεραιότητα σε πιο στοχευμένες δράσεις για την παροχή υπηρεσιών προστασίας σε όσους έχουν ήδη υποστεί βία και κακοποίηση, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της δράσης κατά των ναρκών, της πρόληψης και της αντιμετώπισης της έμφυλης βίας, της προστασίας των παιδιών, της προστασίας των ατόμων με αναπηρία ή/και της νομικής συνδρομής.
10. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι οι συγκρούσεις και οι φυσικές καταστροφές πλήττουν άνισα τους ανθρώπους, τοποθετώντας τους σε διαφορετικές ευάλωτες καταστάσεις, με τις γυναίκες και τα κορίτσια να επηρεάζονται δυσανάλογα από τις συνεχιζόμενες ανισότητες μεταξύ των φύλων, η τελική έκφραση των οποίων είναι η σεξουαλική και η έμφυλη βία. Τα άτομα είναι ή μπορούν να γίνουν πιο ευάλωτα λόγω συνδυασμού φυσικών, κοινωνικών, περιβαλλοντικών, πολιτιστικών και πολιτικών παραγόντων και η ευπάθεια δεν αποτελεί σταθερή κατηγορία. Δεν βιώνουν το ίδιο επίπεδο ευπάθειας όσοι έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά και η ευπάθεια μπορεί επίσης να είναι χρονικά περιορισμένη. Ως εκ τούτου, για να μην μείνει κανείς στο περιθώριο και σύμφωνα με την αρχή του «μη βλάπτει», όλες οι δραστηριότητες πρέπει να είναι συμπεριληπτικές και να λαμβάνουν υπόψη τις πολλαπλές διαστάσεις των ευπαθειών και τον συνδυασμό παραγόντων που μπορούν να επηρεάσουν την αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα, την ασφάλεια και την προστασία των ατόμων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των προσφύγων, των βίαια εκτοπισμένων ατόμων, των απάτριδων, των παιδιών, των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων που κινδυνεύουν να περιθωριοποιηθούν, όπως τα άτομα ΛΟΑΤΙ ή συγκεκριμένες εθνοτικές ή θρησκευτικές ομάδες.

11. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει την ανάγκη να ενισχυθεί η απτή συνεργασία, συνοχή και συμπληρωματικότητα μεταξύ ανθρωπιστικών, αναπτυξιακών και ειρηνευτικών φορέων — διεθνών, εθνικών ή τοπικών— προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι για την προστασία, να αντιμετωπιστούν οι ευπάθειες και να προωθηθούν δράσεις που βασίζονται τόσο στην ειρήνη όσο και στα ανθρώπινα δικαιώματα. Το Συμβούλιο καλεί τους αναπτυξιακούς και τους ειρηνευτικούς φορείς να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες για τον προσδιορισμό των βαθύτερων αιτίων των κινδύνων και των αναγκών προστασίας, καθώς και για τη συνεργασία με ανθρωπιστικούς φορείς με στόχο την αντιμετώπισή τους, διασφαλίζοντας παράλληλα τόσο τη συνεχή λογοδοσία όσον αφορά την προστασία όσο και τον σεβασμό των ανθρωπιστικών αρχών, του ανθρωπιστικού χώρου και της αρχής του «μη βλάπτειν».
12. Το Συμβούλιο προτρέπει τους ανθρωπιστικούς φορείς να λάβουν ιδιαιτέρως υπόψη τη λογοδοσία έναντι των πληγέντων πληθυσμών, μεταξύ άλλων για να διασφαλίσουν μεγαλύτερη σύμπνοια με τις κοινότητες όσον αφορά την αντίληψη, την περιγραφή, τη διαμόρφωση και την ιεράρχηση των κινδύνων και των απειλών για την προστασία, καθώς και τον καλύτερο τρόπο αντιμετώπισής τους ως αφετηρία κάθε προγραμματισμού στον τομέα της προστασίας.
13. Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι η κλιματική αλλαγή, η μεταβαλλόμενη γεωπολιτική πραγματικότητα, οι συγκρούσεις, οι παραβιάσεις του ΔΑΔ και η συρρίκνωση του ανθρωπιστικού χώρου μπορούν να αυξήσουν τους κινδύνους για την προστασία και να έχουν αντίκτυπο στην ασφάλεια, την αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα και την ανθεκτικότητα των ανθρώπων σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης. Επιπλέον, θα πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες που επιφέρουν οι ψηφιακές τεχνολογίες. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο προτρέπει την ανθρωπιστική κοινότητα να κατανοήσει καλύτερα αυτές τις μεταβαλλόμενες συνθήκες, καθώς και να επενδύσει σε δραστηριότητες ανταπόκρισης με αντικείμενο τις αναδυόμενες ευκαιρίες και τους κινδύνους που προκύπτουν σύμφωνα με τα υφιστάμενα διεθνή πρότυπα προστασίας.

B. ΣΗΜΕΙΑ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ

14. Το Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή, την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη:
- α) να προωθήσουν συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τον ορισμό και την κατανόηση της ανθρωπιστικής προστασίας, με βάση τους ορισμούς, τα πρότυπα και τις κατευθυντήριες γραμμές που περιγράφονται ανωτέρω·

- β) να προωθήσουν την ενσωμάτωση μιας προσέγγισης προστασίας μέσω της στήριξης των ανθρωπιστικών οργανώσεων, ώστε η προστασία να τεθεί στο επίκεντρο της ανθρωπιστικής δράσης και να επιδιωχθεί ο αναπροσανατολισμός της ανθρωπιστικής δράσης για να μειθούν οι κίνδυνοι για την προστασία όσον αφορά τους πληγέντες πληθυσμούς, σύμφωνα με τις συστάσεις της επανεξέτασης της Μόνιμης Διοργανικής Επιτροπής (IASC).
- γ) να παροτρύνουν τους ανώτατους αξιωματούχους της IASC και τους επικεφαλής των οργανισμών να επιδιώξουν ισχυρότερο, συλλογικό και στρατηγικό ηγετικό ρόλο σε θέματα προστασίας και να αναλάβουν την ευθύνη για την επίτευξη αποτελεσμάτων συλλογικής προστασίας μέσω προγραμμάτων, συνηγορίας και της αναθεώρησης των υφιστάμενων μηχανισμών παρακολούθησης και λογοδοσίας. Η επιτυχία θα πρέπει να μετράται με βάση τη μείωση και την πρόληψη των κινδύνων για τους πληγέντες πληθυσμούς. Το Συμβούλιο ζητεί την ευθυγράμμιση των πολιτικών και τον καλύτερο συντονισμό των προσεγγίσεων όσον αφορά την προστασία. Τα ανώτερα ηγετικά στελέχη του ανθρωπιστικού συστήματος θα πρέπει να ενθαρρυνθούν ώστε να προωθήσουν μια θεσμική κουλτούρα που θα επιτρέπει στους οργανισμούς να εκπληρώνουν τις δεσμεύσεις τους όσον αφορά τα αποτελέσματα της προστασίας, για παράδειγμα μέσω της ανάπτυξης ικανοτήτων ή εσωτερικών πολιτικών σχετικά με τον κεντρικό ρόλο της προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο ζητεί την ουσιαστική εφαρμογή της επανεξέτασης της πολιτικής προστασίας της IASC του 2022 και την ευθυγράμμιση των πολιτικών και τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των οργανισμών.
- δ) να ενθαρρύνουν περαιτέρω επενδύσεις από όλους τους ανθρωπιστικούς φορείς σε δράσεις ανταπόκρισης που αποσκοπούν στην πρόληψη και τη διακοπή όλων των πράξεων και συμπεριφορών που απειλούν ή θεωρούνται από τους πληθυσμούς ότι απειλούν την ασφάλεια, την αξιοπρέπεια και την προστασία τους. Το Συμβούλιο τονίζει με έμφαση τον ρόλο των δωρητών και των κρατών μελών στη στήριξη αυτών των επενδύσεων μέσω της συνηγορίας και της χρηματοδότησης.

15. Το Συμβούλιο:

- α) καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να αυξήσουν τη χρηματοδότηση που προορίζεται ειδικά για παρεμβάσεις προστασίας με σκοπό την αντιμετώπιση, τον μετριασμό και τη μείωση των κινδύνων με βάση ειδική ανά πλαίσιο ανάλυση προστασίας. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της που είναι παρόντα στα όργανα λήψης αποφάσεων των ανθρωπιστικών οργανώσεων θα πρέπει να διευκολύνουν τις συζητήσεις σχετικά με την ιεράρχηση των δραστηριοτήτων προστασίας στο πλαίσιο του βασικού προγραμματισμού τους. Θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν τη συμπερίληψη τέτοιων δραστηριοτήτων στα σχέδια και στα προγράμματα ανθρωπιστικής απόκρισης των εταίρων τους·
- β) ενθαρρύνει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να επενδύσουν και να στηρίζουν, κατά περίπτωση, δραστηριότητες ανταπόκρισης με στόχο την πρόληψη και/ή τη διακοπή του κύκλου της βίας, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της ανθρωπιστικής διπλωματίας, των διαπραγματεύσεων για την προστασία, της ανθρωπιστικής διαμεσολάβησης, των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, της προστασίας μέσω της παρουσίας, του πολιτικού-στρατιωτικού συντονισμού για την προστασία, και της εκκένωσης. Απαιτείται επίσης αυξημένη ικανότητα για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων προστασίας·
- γ) αναγνωρίζει ότι απαιτούνται επενδύσεις για την ανάπτυξη και την αύξηση της ικανότητας των ανθρωπιστικών φορέων σε θέματα προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών και διεθνών εργαζομένων και οργανώσεων στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας και των πληττόμενων κοινοτήτων, ιδίως όσον αφορά την πρόληψη και τη διακοπή του κύκλου της βίας. Για παράδειγμα, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της ενθαρρύνονται να στηρίζουν i) αναλύσεις προστασίας ανά χώρα ή σε υποεθνικό επίπεδο, ii) αξιολογήσεις του προγραμματισμού στον τομέα της προστασίας με την ανάπτυξη δεικτών προστασίας και αναλυτικών συστημάτων συλλογής δεδομένων, iii) έρευνα και ανάπτυξη εργαλείων, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης εργαλείων και καθοδήγησης σε σχέση με προληπτικές προσεγγίσεις, καθώς και ανάπτυξη ικανοτήτων, και iv) κατάρτιση και εργαστήρια μεταξύ ομοτίμων για την ενίσχυση του προβληματισμού και της καινοτομίας στον τομέα της προστασίας. Οι προσπάθειες τοπικοποίησης της βοήθειας θα πρέπει να συνοδεύονται συγκεκριμένα από την ανάπτυξη και την κοινή χρήση ικανοτήτων που σχετίζονται με την προστασία. Ενθαρρύνονται η παρακολούθηση και η αξιολόγηση αυτών των επενδύσεων για τη βελτίωσή τους·

- δ) καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να στηρίζουν την προορατική συνηγορία για τη μείωση των κινδύνων και των απειλών για την προστασία μέσω της άμεσης δραστηριοποίησης τόσο δημοσίως όσο και στο παρασκήνιο. Καλούνται επίσης να παράσχουν πολιτική στήριξη στους συντονιστές ανθρωπιστικής βοήθειας, στις ανθρωπιστικές ομάδες χώρας και σε άλλα ηγετικά στελέχη στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας που συμμετέχουν στις δράσεις συνηγορίας για τη μείωση του κινδύνου για την προστασία, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι όλες οι δράσεις και οι παρεμβάσεις στηρίζουν τις ανθρωπιστικές αρχές και την προσέγγιση του «μη βλάπτειν»·
- ε) ενθαρρύνει τους ανθρωπιστικούς φορείς να συμπλεύσουν με τις ίδιες τις κοινότητες όσον αφορά τον προσδιορισμό των κινδύνων για την προστασία και τους τρόπους αντιμετώπισής τους ως βάση του προγραμματισμού στον τομέα της προστασίας, αναγνωρίζοντας ότι τα άτομα και οι κοινότητες που αντιμετωπίζουν κινδύνους και απειλές για την προστασία αναπτύσσουν μηχανισμούς και στρατηγικές αντιμετώπισης για την προστασία τους.

Γ. Η ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

16. Το Συμβούλιο ενθαρρύνει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να εντείνουν τις προσπάθειές τους όσον αφορά την ανθρωπιστική διπλωματία, η οποία νοείται ως η χρήση πολιτικών και διπλωματικών μέσων για την προώθηση του σεβασμού και της εφαρμογής του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, τη διευκόλυνση της ανθρωπιστικής βοήθειας και την ευαισθητοποίηση σχετικά με τις ανάγκες των πληττόμενων πληθυσμών και το γενικό ανθρωπιστικό θεματολόγιο, αναγνωρίζοντας παράλληλα τους ειδικούς ρόλους που μπορούν να διαδραματίσουν τα κράτη, οι διεθνείς και περιφερειακές οργανώσεις στις προσπάθειες συνηγορίας για καλύτερα αποτελέσματα προστασίας των πληθυσμών σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης, και διασφαλίζοντας ότι όλες οι δράσεις και παρεμβάσεις στηρίζουν τις ανθρωπιστικές αρχές και την προσέγγιση του «μη βλάπτειν». Επιπλέον, το Συμβούλιο καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να στηρίζουν και να προωθήσουν πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη και την ενίσχυση της ανθρωπιστικής διπλωματίας.

17. Τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την ανθρωπιστική διπλωματία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, i) την προώθηση του διαλόγου με τις εθνικές αρχές και τους μη κρατικούς φορείς για την απόκτηση ουσιαστικής και ποιοτικής ανθρωπιστικής πρόσβασης στα πρόσωπα που πλήττονται από φυσικές κρίσεις ή ένοπλες συγκρούσεις, ii) τον συντονισμό με τις αρμόδιες υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών, τη ΔΕΕΣ, άλλους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και με σχετικούς εταίρους ΜΚΟ για τη διευκόλυνση της ανθρωπιστικής βοήθειας, της πρόσβασης και της προστασίας, και τη διασφάλιση της λογοδοσίας σε περιπτώσεις παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, iii) μεταξύ άλλων, σε συστηματική βάση, την ενσωμάτωση της ανθρωπιστικής συνηγορίας στον πολιτικό διάλογο με κυβερνήσεις τρίτων μερών και τον συντονισμό με ομοϊδεάτες εταίρους, iv) την αξιοποίηση της συμμετοχής σε όργανα λήψης αποφάσεων των Ηνωμένων Εθνών και άλλων διεθνών οργανισμών προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλα τα εμπλεκόμενα μέρη επιδιώκουν ενεργά την προστασία του άμαχου πληθυσμού σε ανθρωπιστικές καταστάσεις και λαμβάνουν υπόψη τις ανάγκες προστασίας στα υψηλότερα δυνατά επίπεδα, v) την προώθηση δραστηριοτήτων ανάπτυξης ικανοτήτων και κατάρτισης που επικεντρώνονται στην προστασία ευάλωτων ατόμων σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης και vi) τη συνεργασία με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών για την τοποθέτηση της προστασίας στην κορυφή του ανθρωπιστικού θεματολογίου. Το Συμβούλιο τονίζει ότι τα μέσα της ανθρωπιστικής διπλωματίας θα πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τρόπο ώστε να έχουν θετικό αντίκτυπο στον ανθρωπιστικό χώρο, στην αντίληψη όλων των μερών σχετικά με τους ανθρωπιστικούς φορείς και στην ικανότητά τους να προστατεύουν· αυτό περιλαμβάνει τη διασφάλιση ανθρωπιστικών εξαιρέσεων σε καθεστώτα κυρώσεων.
18. Το Συμβούλιο καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν τακτικά απόψεις για τις σχετικές εξελίξεις όσον αφορά την προστασία και να συνεργάζονται απευθείας με καθιερωμένους φορείς σε διεθνές, εθνικό ή τοπικό επίπεδο. Το Συμβούλιο τονίζει τη σημασία της ενίσχυσης των προσπαθειών για την προώθηση της αποτελεσματικής προστασίας σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης και συμφωνεί να συζητείται το θέμα αυτό τακτικά στο πλαίσιο των αρμόδιων ομάδων εργασίας του Συμβουλίου, στο Ευρωπαϊκό Ανθρωπιστικό Φόρουμ, στα σχετικά δίκτυα και σε τοπικό επίπεδο, προκειμένου η προστασία να παραμείνει ψηλά στην ανθρωπιστική ατζέντα. Με βάση την προσέγγιση «Ομάδα Ευρώπη», το Συμβούλιο καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για την υλοποίηση των πρωτοβουλιών της ΕΕ που έχουν αναληφθεί για την προστασία των ανθρώπων σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης. Το Συμβούλιο ενθαρρύνει ακόμη στενότερο συντονισμό και συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής, των κρατών μελών και των αντιπροσωπιών τους, ώστε να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος της προβολής και της στήριξης της ΕΕ. Το Συμβούλιο θα παρακολουθεί τακτικά την προστασία σε συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης.